

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΜΑΪΟΥ

Τοῦ Τυφλοῦ

Γλυκερίας μάρτυρος,
Σεργίου ὁμολογητοῦ
Ἦχος πλ. α' - Ἐωθινὸν Η'

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πράξ. ις' 16-34

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἰωάν. θ' 1-38

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν τῶν ἀποστόλων εἰς προσευχὴν παιδίσκην τινὰ ἔχουσαν πνεῦμα πύθωνος ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἣτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κύριοις αὐτῆς μαντευομένη. αὕτη κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα ἔκραξε λέγουσα· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δούλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰσίν, οἵτινες καταργέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας. τοῦτο δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. διαπονηθεὶς δὲ ὁ Παῦλος καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε· παραγγέλλω σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐξελθεῖν ἀπ' αὐτῆς. καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρα. Ἰδόντες δὲ οἱ κύριοι αὐτῆς ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν εἴλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς εἶπον· οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταργέλλουσιν ἔθνη ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι οὐδὲ ποιεῖν Ρωμαίοις οὐσι. καὶ συνεπέστη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν. καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια ἐκέλευον ραβδίσειν, πολλὰς τε ἐπιδέντες αὐτοῖς πληγὰς ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς· ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφὼς ἔβαλεν

αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν καὶ τοὺς πόδας αὐτῶν ἠσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι. ἄφνω δὲ σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου, ἀνεβήθησαν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πᾶσαι καὶ πάντων τὰ δεσμά ἀνέδη. ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ καὶ ἰδὼν ἀνεσχημένας τὰς θύρας τῆς φυλακῆς, σπασάμενος μάχαιραν ἐμέλλεν ἐαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγῆναι τοὺς δεσμούς. ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλη ὁ Παῦλος λέγων· μηδὲν πράξης σεαυτῶ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἔσμεν ἐνθάδε. αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεπήδησε, καὶ ἔντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλα, καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω ἔφη· κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν ἵνα σωθῶ; οἱ δὲ εἶπον· πιστεύσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου. καὶ ἐλάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς νυκτὸς ἔλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, καὶ ἐβαπτίσθη αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα, ἀναγαγὼν τε αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ παρέδθηκε τράπεζαν, καὶ ἠγαλλιάσατο πανοικί πεπιστευκῶς τῷ Θεῷ.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ ΣΤΙΣ ΘΛΙΨΕΙΣ!

«Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον Παῦλος καὶ Σίλας
προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θεόν»

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ὅπως ἀκούσαμε στὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ Ἀνάγνωσμα, βρισκόταν στοὺς Φιλίππους τῆς Μακεδονίας μαζί με τὸν ἀπόστολο Σίλα. Ἐκεῖ κάποια στιγμή ἔβγαλε δαιμόνιο ἀπὸ μιὰ νεαρὴ δούλη, τὸ ὁποῖο μετὶς μαντεῖες του παρεῖχε πολλὰ κέρδη στοὺς κυρίους της. Αὐτοί, ὅταν εἶδαν ὅτι ἔχασαν τὴν πηγὴ τοῦ κέρδους τους, γιὰ νὰ ἐκδικηθοῦν τοὺς ἀγίους Ἀποστόλους, τοὺς συνέλαβαν καὶ τοὺς ὀδήγησαν στὸν δικαστὴ μετὰ ἀδικες κατηγορίες. Τελικὰ οἱ ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ τιμωρήθηκαν καὶ φυλακίσθηκαν. Παρ' ὄλ' αὐτὰ τὴ νύχτα μέσα στὴ φυλακὴ ἀνέπεμπαν προσευχὰς καὶ ὕμνους στὸν Θεό.

Ἄς δοῦμε τί δείχνει ἡ δοξολογία τῶν ἀγίων Ἀποστόλων ὑπὸ αὐτὲς τὶς συνθήκες καὶ πῶς μπορεῖ αὐτὸ νὰ ὠφελῆσει κι ἐμᾶς.

1. Ἦταν Ἄγιοι!

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος ἔκανε θαῦμα, ἔβγαλε δαιμόνιο. Καὶ ἀντιμετώπισε μαζί με τὸν συνεργάτη του τὴν ἐκδικητικὴ μανία τῶν κυρίων αὐτῆς τῆς δούλης. Συνελήφθησαν ἀδίκῃ, κατηγορήθηκαν ψευδῶς. Χωρὶς νὰ τοὺς δώσουν δυνατότητα ἀπολογίας, τοὺς ράβδισαν δημοσίως. Ἡ πλάτη τους ὀλόκληρη ἔγινε μιὰ πληγὴ. Κατόπιν τοὺς ἔριξαν στὸ ἐσώτατο μέρος τῆς φυλακῆς σὰν νὰ ἦταν οἱ πιὸ ἐπικίνδυνοι κακοῦργοι. Καὶ στὴ φυλακὴ τοὺς ἀκίνητοποιήσαν στὸ βασανιστικὸ ὄργανο ποὺ λεγόταν ξύλο – πραγματικὸ μαρτύριο. Ἦταν κατάφωρα ἀδικημένοι, συκοφαντημένοι, δημόσια ταπεινωμένοι, τραυματισμένοι, φυλακισμένοι, ἀκίνητοποιημένοι.

Καὶ ὁμως τὰ μεσάνυχτα «Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν Θε-

όν». Προσεύχονταν· δὲν ἰκέτευαν γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση ἢ τὴν ὑγεία τους, ἀλλὰ ὕμνουσαν τὸν Θεό! Μὲ ἐνθουσιασμό! «Ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμι-οι!» Οἱ ἄλλοι φυλακισμένοι τοὺς ἄκουγαν ἔκπληκτοι: Τί ἄνθρωποι εἶναι αὐτοί, οἱ ὁποῖοι μετὰ ἀπὸ τόση κακοπάθεια ἔχουν διάθεση νὰ δοξάζουν τὸν Θεό τους!

Τί ἄνθρωποι ἦταν!... Ἦταν ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ! Χριστοφόροι, ἀναστημένοι! Ἐλεύθεροι! Ἡ φυλακὴ δὲν μποροῦσε νὰ τοὺς περιορίσει, οὔτε τὸ βασανιστικὸ ξύλο. Καὶ ἂν τὰ σώματά τους ἦταν πληγωμένα καὶ καθηλωμένα, οἱ ψυχές τους ἦταν ἐλεύθερες, ὑψώνονταν μετὰ πόθο στὸν Κύριό τους· τὸν Κύριο τὸν Ὅποιο τόσο πολὺ ἀγαποῦσαν, ὥστε νὰ μὴν αἰσθάνονται καθόλου τοὺς πόνους καὶ τὶς ἀδικίες. Τίποτε δὲν μπόρεσε νὰ τοὺς ἐμποδίσει ἀπὸ τὴ μόνη ἀπόλαυση καὶ χαρὰ τους, τὴν ἐπικοινωνία μετὰ τὸν Κύριο.

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ζοῦσαν ἐντονα τὸν Χριστό. Πίστευαν σ' Αὐτὸν μετὰ πίστη δυνατὴ. Τὸν ἀγαποῦσαν μετὰ ὅλη τους τὴν ὑπαρξή. Τοῦ εἶχαν παραδώσει ὀλόκληρη τὴ ζωὴ τους. Ἦταν ἀληθινοὶ Χριστιανοί, ἦταν Ἄγιοι!

2. Δοξολογία σὴν θλίψη!

Οἱ ἐλεύθεροι φυλακισμένοι Ἀπόστολοι μετὰ τὴ μεσονύκτια ὀλοκάρδια δοξολογία τους ἀπὸ τὴν «ἐσωτέραν φυλακὴν» τῶν Φιλιππῶν ἐκπέμπουν μήνυμα στοὺς Χριστιανούς ὅλων τῶν ἐποχῶν, σὲ ὅλους μας: Νὰ ζοῦμε μέσα σὲ κλίμα δοξολογίας τοῦ Κυρίου μας· μετὰ πόθο, μετὰ φλόγα, μετὰ ζῆλο! Νὰ ἐντρυφοῦμε στὸ ἀσύγκριτο κάλλος τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ μελετοῦμε τὶς ἀναρίθμητες εὐεργεσίες Του. Νὰ πάλλεται ἡ καρδιά μας ἀπὸ συγκίνη-

BIBLIA ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ

ση, από εύγνωμοσύνη και να ξεσπούμε με ένθεο ζήλο σε δοξολογία του αγίου ονόματός Του!

Δέν μᾶς ἐμποδίζουν οἱ περιστάσεις γι' αὐτό – καταργοῦν ὅλες τῖς προφάσεις οἱ φυλακισμένοι, πληγωμένοι καὶ ἀκίνητοποιημένοι ἐνθουσιώδεις δοξολογητές τῶν Φιλίππων. Ἡ ραθυμία μας μόνο μᾶς ἐμποδίζει ἀπὸ τῆς δοξολογίας τοῦ Θεοῦ, ἢ μεμψιμοιρία καὶ ἡ προσήλωση στὰ γήινα.

Δέν ὑπάρχει ὠραιότερο πράγμα στὸν κόσμο ἀπὸ τὸ νὰ δοξάζει ὁ ἄνθρωπος τὸν Θεὸ, τὸν Δημιουργό του. "Ὅμως ὄχι! Ὑπάρχει κάτι ἀκόμη πιὸ ὑπέροχο, πολὺ ὠραιότερο καὶ θαυμασιότερο. Κι αὐτὸ εἶναι τὸ νὰ δοξάζει κανεὶς τὸν Θεὸ ὅταν βρίσκεται μέσα στὸ καμίνι τῶν θλίψεων καὶ τῶν δοκιμασιῶν. Τότε ἕνα «δόξα σοι, ὁ Θεὸς» ποὺ θὰ βγεῖ μέσα ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μας, ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ πολλὰ ὀλονύκτιες ἀγρυπνίες καὶ ἀπὸ πλήθος μετάνοιες. Καὶ στὰ αὐτιά τοῦ Θεοῦ αὐτὴ ἡ δοξολογία ἀντηχεῖ τόσο ἑναρμόνια, ποὺ ξεπερνάει τοὺς δοξολογικοὺς ὕμνους τῶν ἀναρίθμητων ἀγγέλων Του.

Ναί, εἶναι δύσκολο νὰ δοξάζεις τὸν Θεὸ μέσα στὸν πόνου σου. Δύσκολο, ἀλλὰ μεγαλειώδες!

* * *

Ἡ φλογερὴ δοξαστικὴ προσευχὴ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, μέσα ἀπὸ τὴ σκοτεινὴ καὶ φοβερὴ φυλακὴ τῶν Φιλίππων, κηρύττει στοὺς αἰῶνες ὅτι ἡ ζωὴ μαζί μὲ τὸν Χριστὸ εἶναι ὑπέροχη· φωτίζει ἐμᾶς τοὺς πιστοὺς νὰ καταλάβουμε ὅτι εἴμαστε πάρα πολὺ εὐεργετημένοι ἐπειδὴ ὁ Κύριος μᾶς γνώρισε τὴν ἀληθινὴ πίστη καὶ μᾶς κάλεσε κοντὰ Του. Ἄς μὴν πνιγόμεστε λοιπὸν στὶς μικρότητες τῆς πρόσκαιρης καθημερινότητός μας· ἄς χαροῦμε δοξολογητικὰ τὴν παρουσία τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ μας, τὴ μεγάλη τιμὴ νὰ μᾶς καλεῖ ὁ παντευεργέτης Θεὸς στὸ Μέγα Δεῖπνο τῆς Βασιλείας Του, ὅπου κυριαρχεῖ ἡ αἰώνια μακαριότητα, καὶ ὅπου θὰ Τὸν δοξάζουμε αἰωνίως. ■

Ἀρχιμ. Λεωνίδου Κ. Διαμαντοπούλου

• **Η ΥΙΟΘΕΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ** 7 €

* * *

Ἀρχιμ. Ἀστερίου Σ. Χατζηνικολάου

• **ΠΡΟΣΕΓΓΙΣ
ΣΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ** 1 €

* * *

Παναγιώτου Ν. Τρεμπέλα

• **ΔΟΓΜΑΤΙΚΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΚΑΘΟΛΙΚΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ**
(Τόμοι Α', Β', Γ') "Εκαστος 25 €

• **Η ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΘΕΟΜΗΤΟΡΟΣ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ** 3 €

• **ΟΙ ΛΑΪΚΟΙ ΕΝ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ** 11 €

• **Η ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ
ΕΝ ΤΗ ΕΚΛΟΓΗ ΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ** 1,50 €

• **ΟΜΙΛΗΤΙΚΗ** 18 €

• **ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΑ ΤΗΣ ΘΕΟΛΟΓΙΑΣ** 20 €

• **ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΣ - ΑΠΟΦΑΤΙΣΜΟΣ -
ΚΑΤΑΦΑΤΙΚΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ**
(Τεύχη Α', Β') "Εκαστον 4,50 €

* * *

Νικολάου Π. Βασιλειάδη

• **Η ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ ΕΛΠΙΣ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ**
(Τόμοι Α', Β', Γ') "Εκαστος 16 €

• **ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ** 23 €

* * *

Σταύρου Ν. Μποζοβίτη

• **ΕΚΚΛΗΣΙΑ
ΚΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟ ΦΡΟΝΗΜΑ** 2 €

• **ΣΥΛΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΕΣ
ΣΤΟ ΣΩΜΑ ΤΟΥ ΖΩΝΤΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ** 10 €

* * *

• **Η ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ** 2 €

Γιὰ ταχυδρομικὴ ἀποστολὴ ὁ παραλήπτης ἐπιβαρύνεται μὲ τὰ ἀνάλογα ἐξόδα.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 6 ΜΑΪΟΥ

Τῆς Σαμαρείτιδος

Ἰωβ τοῦ πολυάθλου,
Σοφίας ἐν Κλεισοῦρα
Ἦχος δ' - Ἐωθινὸν Ζ'

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πράξ. ια' 19-30

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἰωάν. δ' 5-42

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ ἀπόστολοι ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ διῆλθον ἕως Φοινίκης καὶ Κύπρου καὶ Ἀντιοχείας, μηδεὶ λαλοῦντες τὸν λόγον εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δὲ τινες ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἵτινες εἰσελθόντες εἰς Ἀντιόχειαν ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἑλληνοιστάς, εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου μετ' αὐτῶν, πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας ἐπέστρεψεν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἠκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ἄλλα τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐτῶν, καὶ ἐξαπέστειλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντιοχείας· ὃς παραγενόμενος καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐχάριση, καὶ παρεκάλει πάντας τῇ προδέσει τῆς καρδίας προσμένειν τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἦν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ πλήρης Πνεύματος Ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προσετέθη ὄχλος ἰκανὸς τῷ Κυρίῳ. ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον, καὶ εὗρων αὐτὸν ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. ἐγένετο δὲ αὐτοὺς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ διδάξαι ὄχλον ἰκανόν, χρηματίσαι τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητὰς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις κατῆλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφηταὶ εἰς Ἀντιόχειαν· ἀναστὰς δὲ εἰς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἀγαβὸς ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ἠμπορεῖτό τις, ὕρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαῦλου.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

«Ἐξῆλθεν εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον»

Ἡ Κυριακὴ τῆς Σαμαρείτιδος ἔχει μία ιδιαίτερη χάρι. Στὸ εὐαγγελικὸ Ἀνάγνωσμα ἀκούσαμε τὸν Κύριο νὰ ἀποκαλύπτει στῆ Σαμαρείτιδα ὑπέροχες ἀλήθειες, ἐνῶ στὸ ἀποστολικὸ εἶδαμε νὰ φανερώνεται γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ἡ ἀκαταγώνιστη δύναμη Του στῆ ζωὴ τῆς πρώτης Ἐκκλησίας. Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ἔστειλαν τὸν ἀπόστολο Βαρνάβα στῆ νεοσύστατη Ἐκκλησία τῆς Ἀντιόχειας γιὰ νὰ καταρτίσει τοὺς νέους Χριστιανούς. Ἐκεῖνος ἀφοῦ ἐκτίμησε τὴν ἐκεῖ κατάσταση, πῆγε στὴν Ταρσό

της Κιλικίας για να βρεί και να φέρει στην Αντιόχεια τον Σαύλο, δηλαδή τον απόστολο Παύλο.

Άς δούμε τι δείχνει αυτή η κίνηση του αποστόλου Βαρνάβα και πώς μπορούμε να ωφεληθούμε από αυτήν κι εμείς.

1. Άληθινός εργάτης του Ευαγγελίου

Οι δύο άγιοι άνδρες, Βαρνάβας και Σαύλος, είχαν παλαιότερο σύνδεσμο. Ο Βαρνάβας είχε οδηγήσει τον Σαύλο στους άγιους Αποστόλους στην Ιερουσαλήμ. Σ' αυτούς ο Σαύλος εξέθεσε πώς είδε τον Κύριο καθ' όδον προς τη Δαμασκό και μετεστράφη στη χριστιανική πίστη και πώς άμέσως μετά τη μεταστροφή του κήρυξε εκεί με άφοβια τον Χριστό. Ήταν δέ τόση η εύγλωττία

Η κίνηση αυτή του αποστόλου Βαρνάβα δείχνει τον ζήλο του να έπιτελέσει ακόμη καλύτερα τη διακονία του στην Αντιόχεια. Έπειδή έβλεπε ότι δεν έπαρκοσε μόνος του, ζήτησε βοήθεια.

Κυρίως όμως δείχνει τη σπάνια άρετή του, την αγιότητά του· δηλαδή ότι ήταν τελείως καθαρός από τὸ φοβερό πάθος της ζηλείας. Δεν σκέφθηκε μήπως τον έπισκιάσει ὁ Παύλος με τις ικανότητες και τις έπιτυχίες του.

Ο απόστολος Βαρνάβας ήταν άληθινός εργάτης του Ευαγγελίου, άνιδιοτελής και χριστοκεντρικός. Στο έργο πού του ανέθεσε η Έκκλησία, δεν τον ένδιέφερε η προβολή του έαυτού του, ούτε να έχει την άποκλειστική ευθύνη και τον πρώτο λόγο στην Έκκλησία της Αντιόχειας ως ὁ άπεσταλμένος των άγιων Αποστόλων. Τον ένδιέφερε η ωφέλεια των πιστών, η δόξα του Θεού. Έτσι, όχι άπλως δεν δυσκολεύθηκε να καλέσει τον Παύλο, αλλά και τον άναζήτησε επίμονα στην Ταρσό, όπου εκείνος ζούσε στην άφάνεια. Τον άναζήτησε χωρίς να φοβηθεί μήπως ὁ Παύλος τον έπισκιάσει.

2. Έπιμέλεια καὶ ταπεινώση στὰ έργα μας

Τον μικρό αυτό στίχο των Πράξεων, «έξήλθεν εις Ταρσόν ὁ Βαρνάβας άναζητήσαι Σαύλον», να τον γράψουμε με χρυσά ὄλοφώτεινα γράμματα στον ούρανό της καρδιάς μας. Να τον γράψουμε, να τον θυμόμαστε και να αγωνιζόμαστε να τον έφαρμόζουμε· να δείχνουμε κάθε έπιμέλεια σε ὅποιο έργο μάς ανατίθεται, ζητώντας έν άνάγκη βοήθεια από ὅσους μπορούν να μάς βοηθήσουν· να έχουμε τον ζήλο να έκτελούμε με τον καλύτερο τρόπο κάθε έργο μας, είτε καθημερινό, είτε πολύ πε-

του, ώστε και στη Δαμασκό και άργότερα στην Ιερουσαλήμ οί Ιουδαίοι θέλησαν να τον φονεύσουν (βλ. Πράξ. θ' 19-30). Ο Βαρνάβας λοιπόν γνώριζε πολύ καλά τον Σαύλο και τώρα τον κάλεσε για να τον βοηθήσει στη διακονία του, στον καταρτισμό των πιστών της Αντιόχειας.

ρισσότερο, ιερό και άγιο, έλεημοσύνης, ιεραποστολής ή άλλης διακονίας μέσα στον άμπελώνα του Κυρίου.

Τό σημαντικότερο όμως μήνυμα που μάς δίνει ο στίχος αυτός, είναι να έργαζόμαστε τὰ έργα μας με ταπεινοφροσύνη. Να προσέχουμε ώστε να μη μολύνεται ή διακονία μας από τή φιλαυτία, τή φιλαρχία και τή διάθεση αυτοπροβολής· και να φροντίζουμε να αποδιώκουμε κάθε αίσθημα ζήλειας για όσους είναι ικανότεροι και πνευματικότεροι από έμᾶς και προσφέρουν περισσότερα. Να τούς τιμούμε για τήν προσφορά τους και να χαιρόμαστε να συνεργαζόμαστε μαζί τους, ακόμη και να κάνουμε ύπακοή σε αυτούς, αν είναι ανάγκη.

Αυτό χαρίζει ανάπαυση, αυτό έχει χάρᾶ· εκεί είναι παρών και αναπαύεται ο Κύριος, όπου υπάρχει ή όμόνοια και ο καθέννας τιμά τόν έν Χριστώ αδελφό του. Αυτό είναι εύλογημένο, αυτό είναι θεάρεστο: να ένώνουμε όλοι τīs δυνάμεις μας, ώστε να έπεκτείνεται ή Βασιλεία του Θεού επί τής γής και να κερδίζει όλο και περισσότερες ανθρώπινες καρδιές ο μόνος Λατρευτός και δεδοξασμένος, ο Κύριος ήμών Ίησους Χριστός.

* * *

Άδελφοί, στήν τόσο σύντομη ζωή μας έχουμε να έπιλέξουμε: Θα ύπηρετήσουμε τό έγώ μας ή τόν Χριστό; Θα ζητήσουμε τή δική μας δόξα ή τή δόξα του Κυρίου; Έμεις είμαστε άνθρωποι θνητοί, Έκείνος είναι ο άθάνατος Θεός. Η ανθρώπινη δόξα είναι ψεύτικη, παροδική· ή δόξα του Θεού είναι άληθινή, αιώνια, αναφαίρετη. Αυτόν να ζητήσουμε. Αυτόν να ύπηρετήσουμε. Άλλά για να γίνει αυτό, πρέπει να βγούμε από τόν έγωκεντρισμό μας για να βρεθούμε εκεί όπου βασιλεύει ή Χάρis του Θεού, ή έν Χριστώ άγάπη και φιλαδελφία. ■

Άρχιμ. Χριστοφόρου Ν. Παπουτσοπούλου

Η ΕΞΑΗΜΕΡΟΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ κατά τόν Μέγαν Βασίλειον

Τό θαύμα τής δημιουργίας του κόσμου σε έξι δημιουργικές ήμέρες, κατά τή μωσαϊκή κοσμογονία, ο Μέγας Βασίλειος τό αναπτύσσει στις περιφημες έννεα όμιλίες του «Είς τήν Έξαήμερον». Ό εύσεβής άναγνώστης βοηθείται να θαυμάζει τήν άπειρη δύναμη και σοφία του Δημιουργού. Σελίδες 204. Τιμάται 5 €.

*

Η ΑΓΝΗ ΣΩΣΑΝΝΑ

ή Ό θριάμβος τής άρετής
(Διήγημα Άγιογραφικό)

Έξιτόρηση τής τρομερής συκοφαντίας και του έκπληκτικού θριάμβου τής εύσεβους Σωσάννας κατά τήν Άγία Γραφή. Σελίδες 125. Τιμάται 2 €.

* * *

Άρχιμ. Χαρίτωνος Κ. Πνευματικάκι

Ο ΑΙΩΝΙΟΣ ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

Πολλοί και μεγάλοι νικητές και κατακτητές άναδείχθηκαν στο πέραςμα τών αίωνων, όπως ο Μέγας Άλέξανδρος, ο Ίούλιος Καίσαρ, ο Ναπολέων κ.ά. Ένας όμως και μόνο είναι ο Αίώνιος Κατακτητής: ο Ίησους Χριστός! Αυτός με ιδιαίτερο τρόπο κατακτά πάνω από είκοσι αιώνες τώρα τόν δυσκατάκτητο άνθρωπο. Σελίδες 109. Τιμάται 2,50 €.

* * *

Άρχιμ. Γρηγορίου Π. Χαραλαμπίδη

ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙΩΣΕΙΣ ΨΥΧΩΝ

Ό άνθρωπος είναι ευμετάβολος. Υπάρχουν αίτια και δυνάμεις που τόν μεταμορφώνουν ή τόν παραμορφώνουν· που του χαρίζουν πνευματική όμορφιά ή τόν άσχημίζουν τρομερά. Ποιές δυνάμεις συντελούν στήν καλή ή στήν κακή αλλοίωσή μας; Τό βιβλίο άπαντά στα έρωτήματα αυτά και βοηθεί στήν άπόκτηση τής κατά Θεόν ποθητής μεταμορφώσεως. Σελίδες 173. Τιμάται 4 €.

Για ταχυδρομική άποστολή ο παραλήπτης έπιβαρύνεται με τὰ άνάλογα έξοδα.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 29 ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Τοῦ Παραλύτου

Ἰάσωνος, Σωσιπάτρου
ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα
Ἦχος γ' - Ἐωθινὸν Ε'

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πράξ. θ' 32-42

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἰωάν. ε' 1-15

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον διὰ πάντων κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κατοικοῦντας Λύδδαν. εὔρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰνέαον ὀνόματι, ἐξ ἑτῶν ὀκτῶ κατακείμενον ἐπὶ κρᾶβάτῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος· Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι καὶ στρώσον σεαυτῷ. καὶ εὐθέως ἀνέστη. καὶ εἶδον αὐτὸν πάντες οἱ κατοικοῦντες Λύδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἵτινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δὲ τις ἦν μαθήτρια ὀνόματι Ταβιδά, ἣ διερμηνευομένη λέγεται Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημοσυνηῶν ὧν ἐποίει. ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτὴν ἔδηκαν ἐν ὑπερώῳ. ἐγγὺς δὲ οὔσης

Λύδδης τῇ Ἰόππῃ οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν παρακαλοῦντες μὴ ὀκνήσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. ἀναστάς δὲ Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερώϊον, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χῆραι κλαίουσαι καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας καὶ ἱμάτια ὅσα ἐποίει μετ' αὐτῶν οὔσα ἢ Δορκάς. ἐκβαλὼν δὲ ἔξω πάντας ὁ Πέτρος θεῖς τὰ γόνατα προσηύξατο, καὶ ἐπιστρέψας πρὸς τὸ σῶμα εἶπε· Ταβιδά, ἀνάστηθι. ἡ δὲ ἤνοιξε τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῆς, καὶ ἰδοῦσα τὸν Πέτρον ἀνεκάθισε. δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα ἀνέστησεν αὐτήν, φωνήσας δὲ τοὺς ἁγίους καὶ τὰς χήρας παρέστησεν αὐτὴν ζῆσαι. γνωστὸν δὲ ἐγένετο καθ' ὅλης τῆς Ἰόππης, καὶ πολλοὶ ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΕΓΩ

«Αἰνέα, ἰᾶταί σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός»

Σήμερα ὁ Κύριος θεράπευσε ἓναν παράλυτο δίπλα στὴν «κολυμβήθρα», στὴ μικρὴ λίμνη τῆς Βηθεσδα, ἀλλὰ καὶ ὁ ἀπόστολος Πέτρος θεράπευσε τὸν παράλυτο Αἰνέα, ὅπως ἀκούσαμε στὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα. Τὸν θεράπευσε ὁ Πέτρος; Ναι, ἐκεῖνος τὸν θεράπευ-

σε. Ὡστόσο ὁ ἴδιος εἶχε ἄλλη αἴσθησι γιὰ τὸ θαῦμα. Αναγνώριζε ὅτι ὁ Χριστὸς θαυματουργεῖ, γι' αὐτὸ καὶ εἶπε στὸν Αἰνέα: «Σὲ θεραπεύει Ἰησοῦς ὁ Χριστός».

Ἄς δοῦμε λοιπὸν ποιῆς ἀρετὲς δείχνει ὁ λόγος αὐτός. →

1. Ακλόνητη πίστη

Ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ ἀποστόλου Πέτρου, μὲ τὸν ὁποῖο ἐνήργησε τὸ θαῦμα, δείχνει πολὺ δυνατὴ πίστη. Δὲν εἶπε ὁ ἅγιος Ἀπόστολος «Μακάρι νὰ σέ θεραπεύσει» ἢ «Ἐλπίζω νὰ σέ θεραπεύσει», οὔτε ἀκόμη «Θὰ σέ θεραπεύσει», ἀλλὰ «Σέ θεραπεύει». Τώρα. Ὁ Ἀπόστολος εἶναι ἀπολύτως βέβαιος. Μᾶλλον οὔτε ἀπλή βεβαιότητα μπορούμε νὰ τὴν ὀνομάσουμε, βεβαιότητα ἀνθρώπινη, ἀλλὰ κάτι πολὺ περισσότερο: θεία πληροφορία, τὴν ὁποία παρέχει τὸ Ἅγιον Πνεῦμα στὴν ἁγιασμένη ψυχὴ στὴν ὁποία κατοικεῖ.

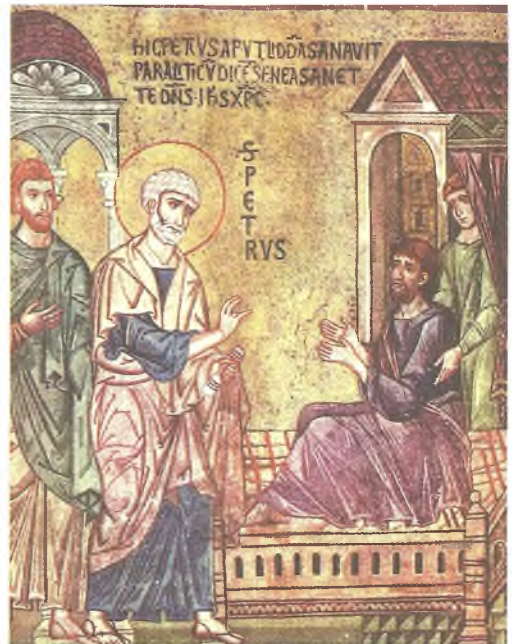
Ὁ ἄνθρωπος πού ἔχει ὑποταγεῖ τελείως στὸν Χριστὸ, ἔχει γίνει ἓνα μὲ τὸν Χριστό, ζεῖ τὸν Χριστό, καὶ ὅταν ἐνεργεῖ, οὐσιαστικὰ ἐνεργεῖ ὁ Χριστὸς δι' αὐτοῦ. Πρόκειται γιὰ ὑπερφυσικὴ κατάσταση, κατάσταση Χάριτος, τὴν ὁποία ὁ μὴ ἁγιασμένος ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ κατανοήσει, ἀπλῶς ἴσως λίγο νὰ ὑποφιασθεῖ.

Ἐμεῖς βέβαια οὔτε χάρισμα θαυματουργίας ἔχουμε οὔτε τὴν ἀγιότητα τοῦ Ἀποστόλου. Πόρρω ἀπέχουμε! Ὅμως ἡ μεγάλη πίστη τοῦ μᾶς δίνει τὴν ἀφορμὴ νὰ ἐλέγξουμε τὸν ἑαυτὸ μας γιὰ τὴν ὀλιγοπιστία μας, ἐμεῖς πού θέλουμε νὰ λεγόμεστε πιστοί· ἐμεῖς πού τόσες φορές καὶ τόσο πολὺ εὐεργετηθήκαμε ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ ἀκόμη ἀμφιβάλλουμε γιὰ τὴ στοργικὴ συμπαράστασή Του στὰ καθημερινὰ μας προβλήματα. Εἶναι εὐκαιρία μὲ τὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ Ἀνάγνωσμα νὰ βάλουμε ἀρχή, νὰ καλλιεργοῦμε λογισμοὺς πίστεως καὶ κατὰ Θεὸν αἰσιοδοξίας. Τὸ κυριότερο: νὰ μετανοοῦμε καὶ νὰ καθαρίζομαστε ἀπὸ τὴν ἁμαρτία· διότι ἐνοχὴ συνειδήση καὶ ἀκλόνητη πίστη δὲν εἶναι δυνατόν νὰ συνυπάρχουν.

2. Βαθιὰ ταπεινοφροσύνη

Ὁ λόγος αὐτὸς ὅμως τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου φανερώνει καὶ τὴ βαθιὰ του ταπεινοφροσύνη. Ποιὸς ἦταν ὁ ἀπόστολος Πέτρος; Ὁ πρωτοκορυφαῖος, ὁ πρῶτος μεταξύ τῶν πρὸ στενῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου, ὁ θεόπτης τοῦ Θαβῶρ! Ἀπὸ τὸ κήρυγμά του τὴν ἡμέρα τῆς Πεντηκοστῆς πίστεψαν τρεῖς χιλιάδες ἢ σκιά του θεράπυε θαυματουργικὰ ἀσθενεῖς, μ' ἓναν του λόγο ἐπετίμησε μὲ θάνατο τὸν Ἀνανία καὶ τὴ Σαπφείρα (βλ. Πράξ. β' 41, ε' 1-11, 15)! Καὶ τώρα λέει στὸν παράλυτο Αἰνέα: «Ἰᾶται σε Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς». Ἐξαρχῆς καὶ προκαταβολικὰ διακηρύσσει: «Αἰνέα, σέ θεραπεύω ὄχι ἐγώ, ἀλλὰ ὁ Χριστὸς». Εἶναι σὰν νὰ λέει: «Ἐγὼ ἀπὸ τὸν ἑαυτὸ μου δὲν κάνω τίποτε, τὰ πάντα ἐνεργεῖ ἡ θεία Χάρις, ἡ δύναμη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐγὼ εἶμαι ἓνας ταπεινὸς δούλος Του, ἀπλὸ ὄργανο τῆς θαυμαστῆς δυνάμεώς Του».

Πόσα ἔχει νὰ μᾶς πεῖ τὸ φρόνημα τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου! Νὰ ἐξετάσουμε

τόν έαυτό μας μήπως ύπερηφανευόμαστε για τὰ καλά μας έργα, πού όπωσδήποτε είναι πολύ μικρότερα από αυτά του άποστόλου Πέτρου. Γράφει ό άγιος Ίωάννης ό Χρυσόστομος ότι αντίθετα από ό,τι κάνουν οί Άγιοι, έμεις δέν θυμόμαστε τὰ άμαρτήματά μας, πού είναι πολλά και κάποτε πολύ σοβαρά, ένώ, άν κατορθώσουμε κάτι μικρό, συνέχεια τó σκεφτόμαστε και δέν σταματάμε νά ύπερηφανευόμαστε γι' αυτό, μέχρις ότου και αυτό τó μικρό «διά τής άλαζονείας κενώσωμεν», τó χάσουμε από τήν άλαζονεία μας (PG 47, 419).

Έχουμε ανάγκη νά θυμόμαστε τόν λόγο του Κυρίου: «Χωρίς έμοι ού δύνασθε ποιείν ούδέν» (Ίω. ιε' [15] 5). Ό,τι κατορθώνουμε, νά τó άποδίδουμε στην Χάρι του Θεού, νά λέμε μαζί με τόν άπόστολο Παύλο: «Ούκ έγώ δέ, άλλ' ή χάρις του Θεού ή σύν έμοί» (Α' Κορ. ιε' [15] 10). Νά καλλιεργούμε τó ταπεινό φρόνημα. Τότε θά μάς σκεπάζει ό Θεός με τó έλεός Του· και περισσότερη πνευματική προκοπή θά μάς δίνει και άληθινό ταπεινό φρόνημα θά μάς χαρίζει.

* * *

Ό άπόστολος Πέτρος με τὰ λόγια του αυτά μάς δίδαξε ότι ή άληθινή πνευματικότητα έγκείται στην ταπεινοφροσύνη, στο νά σβήνει τó έγώ και νά φαίνεται ό Χριστός. Αυτή είναι ή άληθινή πίστη, ή άληθινή παράδοση του έαυτού μας στον Θεό: τήν ώρα τής θείας Χάριτος νά αναγνωρίζουμε ότι έμεις από τόν έαυτό μας είμαστε ένα μηδέν και όλα τὰ άγαθά προέρχονται από τόν Θεό. Νά δώσει ό Κύριός μας, πού άνέστησε τόν παράλυτο τής Βηθεσδά και διά του Άποστόλου Του τόν παράλυτο Αινέα, νά αναστήσει και τήν ψυχή μας «τήν δεινώς παραλελυμένην» στή ζωή τής άληθινής πίστεως και ταπεινοφροσύνης. ■

Αρχιμ. Γεωργίου Ί. Δημοπούλου

Η ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΙΧΡΙΣΤΟΣ

Έκδοση ένδέκατη

Έξετάζεται τó μεγάλο θέμα τής Παγκόσμιας Κρίσεως σέ συνδυασμό με τήν εμφάνιση και τή δράση του Αντιχρίστου. Αναλύεται τó σκοτεινό και καταστροφικό έργο του, έρευνάται ό δυσνόητος άριθμός 666 και έφιστάται ή προσοχή των πιστών στις συνέπειες τής σφραγισέως τους από τó «θηρίο». Σελίδες 63 Τιμάται 1,50 €.

* * *

Αρχιμ. Άστερίου Σ. Χατζηνικολάου

ΜΕΛΛΟΥΣΑ ΚΡΙΣΗ ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΟΤΗΤΑ

Έκδοση έκτη

Πότε θά γίνει ή Παγκόσμια Κρίση; Ποιός θά είναι ό Κριτής; Πώς θά κριθούμε; Τί θά ακολουθήσει έπειτα; Ποιά θά είναι ή αφόρητη όδύνη τής Κολάσεως και ποιά ή άνέκφραστη χαρά του Παραδείσου; Πώς συμβιβάζεται ή άδέκαστη δικαιοσύνη του Θεού με τήν άπειρη άγάπη του κατά τήν Παγκόσμια Κρίση; Στά πολύ ένδιαφέροντα αυτά έρωτήματα δίνει τó βιβλίο μας αυτό σαφείς και ύπεύθυνες άπαντήσεις Σελίδες 275. Τιμάται 7 €.

* * *

Εύσταθίου Χ. Μπάστα

ΕΥΣΕΒΙΟΣ ΜΑΤΘΟΠΟΥΛΟΣ

Έκδοση τρίτη

Έπιχειρείται προσέγγιση στο πρόσωπο και τó έργο του άειμνήστου πατρός Εύσεβίου Ματθοπούλου ό όποίος ύπήρξε σπάνια προσωπικότητα, «πρωτό τυπον πνεύμα», «ή μεγαλύτερα πνευματική φυσιογνωμία τής νεωτέρας Ελλάδος», κατά τήν έκφραση έπιφανούς εκκλησιαστικού άνδρός. Ό άνθρωπος «σημειών» και μέγιστη δωρεά του Θεού στή σύγχρονη Ελλάδα. Σελίδες 31. Τιμάται 1 €.

Γιά ταχυδρομική άποστολή ό παραλήπτης έπιβαρύνεται με τὰ άνάλογα έξοδα.

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ 22 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
Τῶν Μυροφόρων

Ναθαναὴλ ἀποστόλου,
Θεοδώρου Συκεώτου
Ἦχος β' - Ἐωθινὸν Δ'

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Πράξ. σ' 1-7

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Μάρκ. ιε' 43 - ις' 8

Η ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

*«Οὐκ ἄρεσθόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας
τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις»*

Εὐωδιάζει τὸ σημερινὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα ἀπὸ τὰ μύρα τῆς ἀγάπης τῶν Μυροφόρων γυναικῶν· εὐωδιάζει ὅμως καὶ τὸ ἀποστολικὸ ἀπὸ τὴν ἀρετὴ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Πῶς φάνηκε αὐτὴ ἡ ἀρετὴ τους; Οἱ «Ἑλληνιστὲς» τῆς Ἐκκλησίας τῶν Ἱεροσολύμων, δηλαδὴ οἱ Ἑβραῖοι Χριστιανοὶ ποῦ προέρχονταν ἀπὸ ἄλλα μέρη καὶ γι' αὐτὸ μιλοῦσαν τὴν Ἑλληνικὴ γλῶσσα, παραπονήθηκαν ὅτι οἱ χήρες τους παραθεωροῦνταν στὴν καθημερινὴ διακονία τῆς διανομῆς τροφῶν καὶ ἐλεημοσυνῶν. Τότε οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι εἶπαν στὸ πλῆθος τῶν Χριστιανῶν: Δέν μᾶς φαίνεται σωστὸ νὰ ἀφήσουμε τὸ κήρυγμα καὶ νὰ ὑπηρετοῦμε σὲ τραπέζια φαγητοῦ... Προκαλεῖ ἀπορία ὁ λόγος αὐτός, ἴσως καὶ νὰ σκανδαλίζει κάποιους.

Ἄς δοῦμε ὅμως γιατί οἱ Ἀπόστολοι παραιτήθηκαν ἀπὸ τὴ διακονία τῶν τραπεζῶν καὶ τί μᾶς διδάσκει ἡ στάση τους αὐτή.

1. Ἀφοσίωση ὅθ' ὕμνηστο διακόνημά τους

Μήπως ἡ ἄρνηση αὐτὴ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων δείχνει περιφρόνηση πρὸς τὴν ἐλεημοσύνη; Ὅπως δὴποτε ὄχι· ἀφοῦ προηγουμένως οἱ ἴδιοι ἀσκούσαν αὐτὸ τὸ διακόνημα καὶ ὅταν παρουσιάστηκαν δυσκολίες, ἔδειξαν ἰδιαίτερη μέριμνα γιὰ τὴν ἐπίλυση τοῦ προβλήματος ποῦ εἶχε προκύψει. Τί ἔκαναν λοιπὸν; Συγκάλεσαν ὅλους τοὺς Χριστιανούς καὶ τοὺς προέτρεψαν νὰ ἐκλέξουν ὑπεύθυνα

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεδευροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· οὐκ ἄρεστόν ἐστιν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἀνδραὶς ἐξ ὑμῶν μαρτυρομένους ἐπτά, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλῆθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχρον καὶ Νικάνορα καὶ Τιμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαιον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἕστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤρθανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱερέων ὑπήκουον τῇ πίστει.

έπτά άνδρες γεμάτους από Άγιον Πνεύμα και σύνεση, στους οποίους να αναθέσουν αυτή τή διακονία μέ ειδική προσευχή.

Γιατί όμως δέν θέλησαν να συνεχίσουν να υπηρετούν οι Ίδιοι σ' αυτό τὸ τόσο θεάρεστο έργο; Διότι ήταν άλλο τὸ κύριο διακονήμά τους, τὸ ὁποῖο τούς εἶχε ἀναθέσει ὁ Κύριος μετὰ τήν Ἀνάστασή Του: «Κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει» (Μάρκ. 1ς [16] 15). Ἡ ἀποστολή τους ἦταν τὸ θεῖο κήρυγμα, ὁ εὐαγγελισμὸς τῶν ψυχῶν. Κανείς ἄλλος δέν μπορούσε νὰ ἐπιτελέσει ἐπιτυχῶς τὴ διακονία αὐτή.

Ἐπειτα τὸ διακονημὰ τους ἦταν οὐσιαστικά πνευματικὴ ἐλεημοσύνη, πού εἶναι πολὺ ἀνώτερη ἀπὸ τὴν ὑλική. Δέν ἦταν συνετὸ οὔτε θεάρεστο νὰ ἀφήσουν τὸ ἀνώτερο γιὰ τὸ κατώτερο, τὴ στιγμὴ μάλιστα πού τὸ κήρυγμα ἀπαιτοῦσε ὀλοκληρωτικὴ ἀφιέρωση, ἀπερίσπαστη ἐπιμονὴ στὴν προσευχή, ὅπως τὸ δήλωσαν καὶ οἱ ἴδιοι: «Ἡμεῖς τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν». Ἐμεῖς οἱ Ἀπόστολοι θὰ ἀφοσιωθοῦμε καὶ θὰ ἀσχοληθοῦμε ἀποκλειστικά μέ τὴν προσευχὴ καὶ τὴ διακονία τοῦ λόγου.

2. Ἐκκλησία:

καρδιάρωμα σωτηρίας ψυχῶν

Ἀπὸ τὴ στάση τους αὐτὴ διδασκόμαστε ὅτι δέν μπορούμε νὰ ἀσχοληθοῦμε συστηματικά μέ κάθε εἶδους ἀγαθὸ έργο, δέν εἴμαστε ὅλοι γιὰ ὅλα· ὁ καθένας ἔχει τὸ δικὸ του χάρισμα καὶ τὴ δική του κλήση μέσα στὴν Ἐκκλησία. Δέν ἐπιτρέπεται νὰ ἀφήνουμε τὸ έργο πού μᾶς ἀνέθεσε ὁ Θεὸς γιὰ χάρη ἄλλου διακονήματος. Ὁ Μοναχὸς ὀφείλει νὰ σχολάζει στὴν προσευχὴ καὶ στὴ Λατρεία τοῦ Θεοῦ, ὁ οἰκογενειάρχης, χωρὶς νὰ ἀμελεῖ τὴ θεία Λατρεία, ὀφείλει νὰ φροντίζει γιὰ τὴν ἀνατροφή τῶν παιδιῶν του, ὁ ἐκπαιδευτικὸς νὰ ἐπιδίδεται στὴ δική του διακονία, ὁ γιατρὸς στὴν ὑπεύθυνη ἐπιστήμη του...

Τὸ σημαντικότερο ὅμως μήνυμα, πού μᾶς δίνουν οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι, εἶναι τὸ ἐξής: ὅτι ἡ Ἐκκλησία, ἂν καὶ πάντοτε ἀνα-

πτύσσει ἔντονη φιλανθρωπικὴ δραστηριότητα, δέν εἶναι φιλανθρωπικὸ σωματεῖο ἀλλὰ θεοῖδρυτος ὀργανισμὸς γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Αὐτὴ εἶναι ἡ κύρια ἀποστολή της.

Ἐπομένως ἄς μὴν καταφεύγουμε στοὺς ἱερεῖς μας μόνο γιὰ νὰ μᾶς βοηθήσουν στὶς καθημερινές μας ἀνάγκες. Ἀκόμη ἄς μὴ θεωροῦμε ὅτι εἴμαστε ἐνεργὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν ἀπλῶς καὶ μόνο συμμετέχουμε σὲ ποικίλες δραστηριότητές της, φιλανθρωπικές ἢ ἄλλες, προσφέροντας ἀπὸ τὸ περίσσευμα ἢ τὸ ὑστέρημά μας.

Εἴμαστε ζωντανὰ μέλη τῆς Ἐκκλησίας, ὅταν μετανοοῦμε, ὅταν καλλιεργοῦμαστε πνευματικά, ὅταν ἐφαρμόζουμε τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Εἴμαστε ἀληθινὰ τοῦ Χριστοῦ, ὅταν ζοῦμε τὸν Χριστὸ, ὅταν ἔχουμε Πνευματικὸ καὶ ζοῦμε συνειδητῇ μυστηριακὴ καὶ λατρευτικὴ ζωὴ, ὅταν ποθοῦμε τὴ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ καὶ ἐτοιμαζόμαστε γι' αὐτήν.

Ἐπίσης διδασκόμαστε ἀπὸ τὴν περικοπὴ αὐτὴν ὅτι ὀφείλουμε ἐμεῖς οἱ λαῖκοὶ νὰ διακονοῦμε πρόθυμα στὰ φιλανθρωπικά έργα τῆς Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ δίνεται ἡ εὐκαιρία στοὺς ἱερεῖς νὰ ἐπιτελοῦν τὴν ἱερατικὴ διακονία τους, τὴ διαποιίμανση τῶν ψυχῶν. Θὰ πρέπει δὲ νὰ γνωρίζουμε ὅτι ὅσοι διακονοῦν στὰ Φιλόπτωχα, εἶναι διάδοχοι τῶν ἁγίων ἐπτά διακόνων!

* * *

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι τὰ ἀφησαν ὅλα καὶ ἀκολούθησαν τὸν Χριστὸ. Τὸν ἀγάπησαν μέ ὅλη τους τὴν καρδιά. Καὶ γι' αὐτὸ Ἐκεῖνος ἀναγέννησε τὴν ὑπαρξὴ τους μέ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα. Ἔτσι, ἔγιναν ἄνθρωποι τοῦ Θεοῦ· καὶ γι' αὐτὸ ἄνθρωποι πολλῆς ἀγάπης καὶ ἀσύγκριτης προσφορᾶς στοὺς συνανθρώπους τους. Ὅσο κι ἂν εἶναι μοναδικές οἱ μορφές τους, καλοῦμαστε οἱ πιστοὶ νὰ τοὺς μιμηθοῦμε κατὰ τὶς δυνάμεις μας. Γιατί ὁ Χριστιανὸς δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνας ἠθικὸς ἄνθρωπος πού κάνει ἐλεημοσύνες, ἀλλὰ ἓνα ζωντανὸ θαῦμα: ὁ ἐν Χριστῷ ἀναγεννημένος, πού κηρύττει μέ τὴ ζωὴ καὶ τὸν λόγο του τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ τὴ δύναμη τῆς Ἀναστάσεως. ■